

Dosar nr. 2ra-1970/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. C. Guzun)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A.Minciună, V.Mihaila, V.Sîrbu)

ÎNCHEIERE

17 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:

Svetlana Filincova

Judecătorii:

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Valeriu Guștiuc,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Guștiuc
împotriva Societății pe Acțiuni „Cercul din Chișinău” cu privire la revendicarea
bunurilor din posesie străină,

împotriva deciziei din 31 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a
respins apelul declarat de Valeriu Guștiuc și s-a menținut hotărârea din 3 octombrie
2017,

c o n s t a t ă :

La 4 martie 2016, Valeriu Guștiuc a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Societății pe Acțiuni „Cercul din Chișinău” cu privire la revendicarea
bunurilor din posesie străină.

În motivarea acțiunii a indicat că, a fost angajat în funcție de vice-director al
Societății pe Acțiuni „Cercul din Chișinău”, iar prin ordinul din 24 aprilie 2013 a fost
concediat.

După concediere, din biroul său care era încuiat și la care avea acces de unul
singur, toate bunurile personale au dispărut și au fost luate la balanța întreprinderii.

A indicat că, la solicitarea prealabilă de restituire a bunurilor sale, administrația
Societății pe Acțiuni „Cercul din Chișinău” nu a răspuns.

Bunurile care se aflau la momentul concedierii în clădirea administrației sânt: un
ciocan rotopercutor de găurit, model „Bosch”, în valoare de 15 000 de lei; burghiu
SDS diametru 46 mm, lungimea 800 mm în valoare de 2 670 de lei; burghiu SDS
diametru 46 mm, lungimea 400 mm în valoare de 1 719 de lei; oglindă de perete de
formă pătrată 1 m/0,6 m în valoare de 150 de lei; tester pentru măsurarea tensiunii
electrice până la 1 000 V în valoare de 800 de lei; o scurtă de piele; 4 cravate; 3 cămăși
în valoare totală de 1 800 de lei; 9 000 lei, aflați într-un plic proveniți din salariu
pentru lunile ianuarie, februarie și martie 2013; două perechi de pantofi în valoare
totală de 600 de lei; 4 anvelope de iarnă pentru automobil de model „Mercedes”, în

valoare totală de 2 400 de lei; 4 anvelope de vară pentru automobilul de model „Mercedes”, în valoare totală de 2 400 de lei; 4 discuri pentru anvelope auto în valoare de 800 de lei, o masă de birou în valoare de 3 408 lei; un ceas de perete de formă pătrată în valoare de 120 de lei, un telefon fix „Panasonic” în valoare de 120 de lei; un pat-fotoliu din piele artificială de culoare albă în valoare de 2 500 de lei; o mașină de calcul în valoare de 250 de lei; un scaun din fier de culoare sură în valoare de 522 de lei și două urne din metal pentru gunoi în valoare totală de 150 de lei.

Solicită Valeriu Guștiuc admiterea acțiunii și revendicarea de la Societatea pe Acțiuni „Cercul din Chișinău” a bunurilor indicate.

Prin hotărârea din 3 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 31 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Valeriu Guștiuc ca neîntemeiat și s-a menținut hotărârea din 3 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

La 27 iunie 2018, Valeriu Guștiuc a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 31 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, instanța de apel nu a cercetat corect și nu a stabilit bunurile depistate la fața locului în urma inventarierii bunurilor ce îi aparțin.

A indicat că, el a fost posesorul bunurilor aflate în biroul său până în momentul în care a fost forțată ușa, s-au inventariat bunurile și luate la balanța societății, deși a solicitat revendicarea lor, fiind depuse plângeri la poliție.

Menționează că, instanțele inferioare nu au dat apreciere faptului că aceste bunuri nu au fost la balanța întreprinderii, fiind înregistrate fără temeii. Astfel, probele au fost apreciate arbitrar iar erorile comise au dus la încălcarea dreptului său de proprietate.

Solicită recurentul admiterea cererii de recurs, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârea instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Valeriu Guștiuc, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 20 august 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. Însă, intimata Societatea pe Acțiuni „Cercul din Chișinău” nu a depus referință prin care să-și expună opinia asupra motivelor invocate în recursul declarat de Valeriu Guștiuc.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs declarată de Valeriu Guștiuc, în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din actele cauzei se constată că, decizia din 31 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 13 februarie 2018 (f.d.157), dar date ce ar confirma recepționarea de către recurent la dosar lipsesc. Astfel, recursul declarat este în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, argumentele invocate de Valeriu Guștiuc în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dezacordul lui Valeriu Guștiuc cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care

erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și c), art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Valeriu Guștiuc, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu